

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Kž-46/04

Brčko, 14.05.2004. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Josipe Lucić, kao predsjednika vijeća, Zijada Kadrića i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Olge Antolović, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog B. M. sina D. iz B., zbog krivičnog djela - zloupotrebe službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 337 stav 4 u vezi sa stavom 3 Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući po žalbi Javnog tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine i žalbi branioca optuženog B. M., advokata M. S. iz B., izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp-117/03 od 19.03.2004. godine, na javnoj sjednici vijeća održanoj u prisustvu zamjenika Javnog tužioca Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Ilje Klaić, optuženog B. M. i njegovog branioca M. S., advokata iz B., donio je 14.05.2004. godine i javno objavio

P R E S U D U

Žalba Javnog tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine i branioca optuženog B. M., advokata M. S., odbijaju se kao neosnovane i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp-117/03 od 19.03.2004. godine potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Osnovni sud) broj Kp-117/03 od 19.03.2004. godine, optuženi B. M. oglašen je krivim da je radnjama поближе opisanim u izreci navedene presude počinio krivično djelo – zloupotrebe službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 337 stav 4 a u vezi sa stavom 3 Krivičnog zakonika Republike Srpske (u daljem tekstu: Krivični zakonik RS), pa je za navedeno krivično djelo uz primjenu pomenutog zakonskog propisa te članova 5, 31, 36, 38, 39 stav 1 tačka 2 i 40 stav 1 tačka 4 Krivičnog zakonika RS, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

Istom presudom optuženi B. M. je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka, i to paušala za rad suda u iznosu od 100,00 KM te ostalih troškova krivičnog postupka u iznosu od 20,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavili: Javno tužilaštvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Javno tužilaštvo BD BiH),

zbog odluke o kazni s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Apelacioni sud) žalbu tužilaštva uvaži, te preinači prvostepenu presudu u odluci o kazni tako da optuženom B. M. za učinjeno krivično djelo odmjeri strožiju zatvorsku kaznu, te branilac optuženog B. M., advokat M. S., također zbog odluke o kazni s prijedlogom da Apelacioni sud njegovu žalbu uvaži te preinači prvostepenu presudu tako da njegovom branjeniku izrekne uslovnu osudu.

Javno tužilaštvo BD BiH u obrazloženju žalbe navodi da je za predmetno krivično djelo za koje je optuženi B. M. prvostepenom presudom oglašen krivim, u Krivičnom zakoniku RS zapriječena kazna zatvora od dvije do deset godina, te da Javno tužilaštvo ne osporava da okolnosti koje je utvrdio prvostepeni sud na strani optuženog predstavljaju osobito olakšavajuće okolnosti koje daju mogućnost primjeni odredaba članova 39 i 40 Krivičnog zakonika RS (odredbi o ublažavanju kazne zatvora ispod posebnog minimuma koji je propisan za predmetno krivično djelo), ali da tužilaštvo smatra da nije bilo opravdano da prvostepeni sud ide tako drastično sa ublažavanjem kazne te optuženom izrekne zatvor od 3 mjeseca. Tako drastično ublažavanje kazne optuženom tužilaštvo smatra neopravdanim zbog činjenica što je optuženi ranije osuđivan, zatim što je u konkretnom slučaju iskorištavanjem službenog položaja omogućio bespravnu gradnju preko 30 obiteljskih objekata, a među njima i svoje kuće, da je pribavljena imovinska korist osobama koje su izgradile bespravno objekte, višestruko veća od zakonskog cenzusa od 50.000,00 KM, te da se radi o grubom kršenju zakonskih propisa od službene osobe koja je po zakonu bila dužna starati se o imovini preduzeća, na čijem čelu se optuženi nalazio. Smatrajući da je pobijanom presudom optuženom izrečena neprimjereno niska kazna zatvora, Javno tužilaštvo je stavilo naprijed pomenuti prijedlog za preinačenje prvostepene presude u odluci o kazni.

Branilac optuženog B. M., advokat M. S. u obrazloženju žalbe navodi da je prvostepeni sud, pobijanom presudom izrekao prestrogu krivičnu sankciju njegovom branjeniku kada je istog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca. Smatra da se svrha kažnjavanja u konkretnom slučaju mogla postići i izricanjem uslovne kazne s obzirom na čitav niz utvrđenih olakšavajućih okolnosti na strani njegovog branjenika koje u svom ukupnom zbiru imaju karakter osobito olakšavajuće okolnosti.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj 14.05.2004. godine, zamjenik Javnog tužioca Iljo Klaić je ostao pri navodima i prijedlogu iz pismeno izjavljene žalbe Javnog tužilaštva BD BiH od 02.04.2004. godine, dok je branilac optuženog, advokat M. S. ostao pri navodima žalbe koju je on pismeno izjavio, predlažući da Apelacioni sud izrekne njegovom branjeniku uslovnu osudu, a navodima i prijedlogu iz žalbe svog branioca, pridružio se optuženi B. M.

Ovaj sud je u smislu člana 306 Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP-a BD BiH) ispitao prvostepenu presudu u onom dijelu u kom se ista pobija žalbama Javnog tužilaštva BD BiH i branioca optuženog, advokata M. S., pa je donio presudu kao u izreci iz slijedećih razloga.

Ne mogu se prihvatiti kao opravdani žalbeni prigovori Javnog tužilaštva BD BiH da zbog činjenica koje to tužilaštvo navodi u žalbi, nije bilo mjesta drastičnom ublažavanju kazne zatvora optuženom, kao što je to u konkretnom slučaju učinio prvostepeni sud kada je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca.

Neprihvatljiva je tvrdnja Javnog tužilaštva iznijeta u žalbi, da je optuženom kao otežavajuću okolnost pri odmjeravanju kazne zatvora trebalo uzeti u obzir činjenicu da je učinjenim krivičnim djelom, imovinska korist pribavljena osobama koje su izgradile bespravno objekte na državnom zemljištu, višestruko veća od zakonskog cenzusa koji iznosi 50.000,00 KM. Takva tvrdnja se ne može prihvatiti kao tačna s obzirom na činjenice da ni optuženi a ni druga lica koja su na državnom zemljištu izgradili stambene objekte nisu time stekli pravo vlasništva na tom zemljištu a niti pravo korištenja. Neizvjesno je da li će optuženi i ostala navedena lica, koja su na državnom zemljištu izgradila stambene objekte uopšte steći pravo korištenja, odnosno pravo građenja na tom zemljištu, te da li će objekti sagrađeni na tom zemljištu biti legalizovani. Postoji mogućnost da ti bespravno sagrađeni objekti sa državnog zemljišta budu uklonjeni od strane nadležnog organa Brčko Distrikta. S obzirom na navedeno, ne može se prihvatiti tačnom tvrdnja Javnog tužilaštva da je krivičnim djelom optuženi sebi i drugom pribavio imovinsku korist koja je višestruko veća od 50.000,00 KM te tu činjenicu optuženom cijiniti kao otežavajuću okolnost pri odmjeravanju kazne.

Isto tako je proizvoljna, odnosno paušalna tvrdnja Javnog tužilaštva iznijeta u žalbi da se u konkretnom slučaju, pri izvršenju krivičnog djela, radilo o grubom kršenju zakonskih propisa od strane optuženog, te da mu je tu činjenicu prvostepeni sud trebao cijiniti kao otežavajuću okolnost pri odmjeravanju kazne.

Prigovor Javnog tužilaštva da je optuženi B. M. ranije osuđivan (ne navodi se ni kada ni za koje djelo a niti od strane kojeg suda) ovaj sud nije mogao uvažiti jer u prvostepenoj presudi nije utvrđivana činjenica da li je optuženi ranije osuđivan ili nije, a koja činjenica je važna sudu pri odlučivanju koju će krivičnu sankciju, po vrsti i mjeri izreći optuženom. Neutvrđujući navedenu bitnu činjenicu, odnosno činjenicu da li je optuženi ranije osuđivan ili nije, činjenično stanje u pobijanoj presudi je ostalo nepotpuno utvrđeno, a pošto Javno tužilaštvo nije ulagalo žalbu zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nego samo zbog odluke o kazni, to navedeni žalbeni prigovor ovaj sud nije mogao uzeti u razmatranje pri ocjeni da li je prvostepeni sud izrekao adekvatnu mjeru kazne zatvora optuženom za učinjeno krivično djelo.

S obzirom na sve navedeno, neprihvatljiv je žalbeni prigovor Javnog tužilaštva da iz razloga koje navodi u žalbi nije bilo mjesta da se ide sa ublažavanjem kazne optuženom do te mjere da mu se izrekne kazna zatvora u trajanju od 3 mjeseca, odnosno neosnovan je prigovor da je optuženom izrečena neprimjereno niska kazna zatvora. Naprotiv, prvostepeni sud je, s obzirom na konkretnu težinu učinjenog krivičnog djela, stepen krivične odgovornosti optuženog te utvrđene osobito olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, pravilno primjenjujući odredbe o ublažavanju kazne, optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, koja kazna je i po ocjeni ovog suda u navedenoj mjeri dovoljna da se postigne potrebna krivično-pravna zaštita, odnosno svrha kažnjavanja propisana u članu 31 Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Također je neosnovana žalba branioca optuženog da se u konkretnom slučaju svrha kažnjavanja mogla potići izricanjem uslovne osude njegovom branjeniku B. M.

Ako se imaju u vidu priroda i konkretna težina učinjenog krivičnog djela, posljedice istog, te stepen krivične odgovornosti optuženog u vrijeme učinjenja

krivičnog djela, onda se pokazuje nužnim primjena kazne prema optuženom za učinjeno krivično djelo.

Prema tome, prvostepeni sud je izvršio pravilan izbor krivične sankcije po vrsti i mjeri kada je optuženog B. M. osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, jer se svrha kažnjavanja u ovom slučaju ne bi postigla upozorenjem optuženom uz prijetnju kaznom (uslovnom osudom).

Kako ne postoje razlozi zbog kojih se prvostepena presuda pobija žalbama Javnog tužilaštva BD BiH i branioca optuženog B. M., advokata M. S., to je ovaj sud, shodno odredbama člana 312 ZKP-a BD BiH, donio presudu kao u izreci, kojom je navedene žalbe odbio kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

ZAPISNIČAR

Olga Antolović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Josipa Lucić